

PROSTOR

zprávy
reportáže
náznaky
kultura
zábava
sport

časopis třineckého gymnázia

2. číslo (říjen 1999) / 2.ročník

cena: 2,- Kč

Žloutenka aneb opatření jen aby se neřeklo? Hlavní slovo nemá lékař ale okresní hygienik

Dne 20. září 1999 v 7:45 přichází třídní profesor do své třídy 5.B, aby sdělil něco, co tuto a jiné třídy poznamená na celý měsíc. „Vašemu spolužákovi byly nalezeny příznaky žloutenky, nikdo teď nebude ze třídy vycházet do té doby, dokud nepřijede okresní hygienička“... tak nějak to začalo. Pak až ve dvanáct hodin byly sděleny všechny potřebné instrukce.

Sdělení okresní hygieničky:

Příznaky virové hepatitidy typu A u spolužáka. Zákaz třídám 5.A, 5.B, 5.C vycházet během přestávky na chodby, vyhrazen záchod ve druhém patře, dbát na zvýšenou hygienu, vyhrazena přestávka na oběd v 11:45, místa k sezení, přístroje a skleničky. Zákaz chození do jakékoliv předem nevyhrazené třídy a bufetu. Zákaz chození do tanečních, na Invox a jiných hromadných školních akcích... Povinné očkování a odběr krve třikrát ve stanovené termíny. Hygienik tomu říká zvýšený hygienický dozor a ne žádná karanténa. Každý může mít jiný názor. Však si to zkuste.

Hned druhý den třídy 5.A, 5.B a 5.C byly očkované a odebírala se krev. K lékaři museli a ještě musí stejně jako páté ročníky jít i všichni profesori, kteří tam učí. Po odběru krve nebyl nikomu nalezen vir žloutenky čili jsou všichni v pořádku.

Stanoviska odborných lékařů, profesorů a těch, kteří už mají zkušenosti se žloutenkou:

Žloutenka typu A je virové onemocnění, u kterého je minimální riziko nakažení. Říká se jí nemoc špinavých rukou a přenáší se pouze fekálně-orální cestou. Tedy ústy a vylučováním

na záchodě. Žloutenka se nešíří vzduchem. Příznaky jsou zažívací problémy, chřipka, žloutnutí očí, bolesti kloubů. Toto virové onemocnění je závislé také na imunitním systému každého člověka, jak zdravě a kolik vitamínů jí. Riziko nákazy je minimální.

Každý lékař těmto studentům řekl, že můžou dělat vše, navštěvovat co chtějí bez jakéhokoliv omezení. Toto jsou slova lékařů, kteří studenty prohlíželi a nezjistili žádnou infekci.

Spolužák se pravděpodobně nakazil na dovolené v Bulharsku, kde byl už o prázdninách. S jakýmkoliv studentem mohl přijít do styku, protože měsíc chodil po chodbách a mohl roznášet infekci dál.

Inkubační doba viru žloutenky typu A je 15-50 dnů takže studenti, pokud by byli nakaženi, mohli by mít dávno pozitivní nález v krvi a všichni byli negativní. Dnes se už spekuluje, proč vlastně jenom 5.A, 5.B, 5.C, když stejně se 5.B dělí i s jinými třídami. A profesori, kteří zde učí, mají stejnou pravděpodobnost nákazy jako tyto třídy 5.A, B, C, ale oni se mohou bez omezení pohybovat, všude kde chtějí... Je to díky tomu, že studentům to vadit nemůže, ale profesori (je jich asi polovina ze všech) pokud by nemohli učit celý měsíc, tak by se dost tříd neučilo vůbec, protože by profesori chyběli?

Mně to připadá jako zatajování informací, zamlžo-

vání pravdy studentům a aby hygienická kontrola viděla, že se proto dělá opravdu maximum. Jak k tomu mají třídy 5.A, 5.B, 5.C přijít, když většina studentů z jiných ročníků se jich bála (nevím zda se ještě bojí), protože neví co je to za nemoc, myslí si, že se přenáší vzduchem a neví, že stejně tak jako studenti pátých ročníků, mohou být infikované i jiné třídy (s kterými se 5.B dělí) a také profesorský sbor, o kterém se nikdo nezmínil a proč tedy?

Studenti není se čeho bát... a když už se bojíte, tak bych nechodil ani do školy, protože infikován může být kdokoliv. Tato opatření jsou pouze provizorní. Myjte si ruce, jezte vitamíny a nebudete „žloutnout“. Hygienik prostě má hlavní slovo, zřetel na lékaře, který tvrdí, že studenti můžou dělat co chtějí, se nebere.

Tato situace panuje pouze ve škole a já už ani nevím jestli ještě vůbec panuje. Samozřejmě v individuálním životě čili mimo školu je to všechno úplně jinak.

Kamil Mrázek

Teze „Nic netrvá věčně“:
Okno třídy se nerozbíjí, pouze se o přestávkách opotřebovává. (Murphy)

V tomto čísle:

rozhovor s Martinem Havlátem (sport)

anketa - prázdniny studentů

střední škola v USA

rozhovor s profesorkou Mgr. Ilonou Zogatovou

vědomosti profesorů

povídka - Po smrti?

sportovní výsledky

taneční, poezie, zábava

Mladí muži si přejí:
lásku, peníze a zdraví. Jednoho dne však řeknou:
zdraví, peníze a lásku.

(Gerald)

Dáváme prostor všemu a všem

Neděle, 12. září

Neděle, snad nejkrásnější den v týdnu. Druhá zářijová neděle však znamenala pro každého něco jiného. Pro některé to byl den dlouho očekávaný, pro jiné snad i nenáviděný.

15:45 - před kulturním domem Trisia postávají hloučky vymóděných mladých lidí. Dívky oděny v krásný šat. Pánové, někteří dokonce poprvé, v obleku. Začíná totiž kurz společenského tance a chování.

15:59 - v předsáli probíhá registrace, dámy nervózně upravují nalezené nedostatky, pánové dotahují povolené vázanky. Hodina H se blíží.

16:00 - pořadatel vpouští první nedočkavce do tanečního sálu. Dámy usedají vpravo, pánové vlevo.

Jakmile všichni měli již své místo a sdělovali si první nabyté dojmy, předstoupil k mikrofonu náš budoucí taneční mistr Oton Hilla. V rychlém sledu nás seznámil s tím co nás čeká, krátce nás provedl dělením tanců a už jsme tvořili dva kruhy podél celého sálu. Nejprve jsme se naučili pár základních kroků, které později uplatníme v samotném tanci.

V rámci krátkého odpo-

Říká se, že nejlepší obranou je útok, ale ztratíte-li na tancovačce snubní prstýnek, je otázka, zda je nejvhodnější vynadat manželce za to, že vám nezašila kapsu u vesty.

(XY)

Největší sranda - taneční

A je to opět tady. Pro některé poprvé, pro jiné podruhé, potřetí... Ano, mluvím o letošním kurzu tance a společenské výchovy.

Já sama jsem zde poprvé a nechci říkat naposled. Z prvních čtyř lekcí jsem si odnesla nejen pošlapané lodičky (o nohách nemluvě) a zpoceně záda od polky či valčíku, ale také spoustu legrace a zážitků.

Už jen když jsem zahlédla svého partnera poprvé v obleku (pro něho velmi netypické) - byl první zážitek na světě. Hned druhým se stal taneční sál, první promenáda, mazurka,...

Nejlepší na tom je, že taneční začínám chápat jako takovou příjemnou domácí školu. Jednoduše řečeno, komu se nedaří přímo na místě a nechce partnera zklamat - musí trénovat doma.

Míša Kulička

...mládí biologické neosvobozuje od blbosti a hlouposti, stejně jako stáří nezaručuje moudrost. Jsou blbí dědkové a hloupé děti.

(Werich)

činku usedáme na připravené židle a již je zahájena také výuka společenského chování, a to správným požádáním o tanec. Od této chvíle už žádné „pojd' si trsnout či zaskotačit, kotě“, ale „smím prosit“. Po názorné ukázce se sálem rozlehlo: „pánové pro dámy, nabídněte své partnerce rámě a bavte ji!“

Dnes to již nebylo jako za starých dob, kdy dívky nervózně poposedávaly a očekávaly, kdo bude ten šťastný a bude mít tu čest si zatancovat s dcerou nějakého „továrníka“.

My jsme to vyřešily jednoduše, domluvili jsme se předem. Ale bylo i pár jedinců, kteří očekávali „co zbyde“. Všechno dobře dopadlo a sálem se za chvíli procházelo na padesát párů chtivých tance.

Mistr pustil „céděčko“ a už jsme jeli: pravá, levá, přísun, otočka...

Objevily se první přišlápnuté prsty a výbuchy smíchu na balkóně, kde se dobře bavili naši rodiče a přátelé.

Vše jsme ve zdraví přežili, ani jsme se nenadali, umíme mazurku a čtverylku. Už nám zbývá „jen“ dvanáct lekcí, a hurá „šluskolona“.

Kamila Římanová

ANKETA

prázdniny studentů

Otázky:

1. Byl(a) jsi o prázdninách někde v zahraničí?
2. Pokud ano - kde?
3. Jak bys charakterizoval(a) jedním slovem tvoje letní prázdniny?

Odpovědi:

1.

Ano - 74 studentů

Ne - 13 studentů

2.

Austrálie (1) ; Chorvatsko (7) ; Holandsko (2) ; Itálie (4) ;

Maďarsko (2) ; Německo (3) ; Norsko (1) ;

Polsko (16) ; Rakousko (3) ; Řecko (4) ; Slovensko (28) ;

Slovinsko (2) ; Španělsko (1)

3.

divoké, nejlepší, nudokrátke, ušly (7), fajn (4), perfektní, pohoda (2), bombastické, klídek, romance, pařba, sex (2), zábavné, hrůza (2), nudné (5), krátké (8), super (10), zajímavé (5), flirt (3), krásné (4), dobré (7), normální, nabitě, výborné, skvělé (4), šílené, paráda, úlet (3), brutální

Táňa Křenková

Dá se skloubit sport s učením?

Střední škola se nám možná nezdá zrovna lehká, ale podle některých studentů se dá stihnout i sport. Toto téma nás zaujalo a tak jsme se rozhodli udělat rozhovor s pěti studenty středních škol. Prvním dotázaným se stal fotbalista Lukáš ze šestého ročníku naší školy. Mimo fotbalu ho zajímá také plavání, tenis a hokej. Ale nezbyvá mu na ně asi moc času, protože tréninky a zápasy mu zaberou šest dní v týdnu a jeden trénink trvá průměrně jednu a půl hodiny. Přesto se Lukáš hodlá dostat až na vysokou školu a jeho snem je reprezentace ČR.

Veronika, taky ze šestého ročníku, chce opravdu skloubit učení se sportem a to na Karlově Univerzitě v Praze. Jejím hlavním zaměřením je atletika, ale zajímá ji i sportovní lezení, tenis, lyžování a zkusila také skok s padákem. Tréninky má také šestkrát týdně a mohou trvat až dvě hodiny.

Ruda je studentem prvního ročníku šestiletého gymnázia a s tenisem by se chtěl dostat na univerzitu v Americe nebo Austrálii. Tréninky mu zaberou každý den přibližně hodinu a půl.

Dalším studentem je Láďa, který studuje třetím rokem

(neprozradil nám co) na střední škole. Jeho oblíbeným sportem je hokejbal, ale hlavně se věnuje hokeji, kde hraje za juniory města Trince, ale jeho snem je dostat se do extraligy. Tréninky a zápasy má každý den a většinou dvě a půl hodiny.

Posledním zastiženým při sportu se stal Marek studující pátým rokem dřevařskou školu. Markův oblíbený sport je jízda na kole. Není to jen záliba, ale určitě taky hodně dřiny, když mu tréninky zaberou tři hodiny denně.

Jedno ale mají všichni společně - nikdy by sport kvůli škole neopustili. Chcete taky začít s nějakým sportem? Jestli ano, tak přitom berte na vědomí radu sportovců: „Sport je nákladnější než škola nejen na peníze, ale i na čas.“

Petra Lancová,

Petra Drongová

Kdo nikdy nemění názory, miluje sebe víc než pravdu.

(Joubert)

Slovo šéfredaktora

Vážení profesori, milí studenti a čtenáři!

Opět vychází i přes všechny úskalí časopis Prostor. Nakonec ani řádící viry na třineckém gymnáziu nezabránili, aby vyšel. Jak jistě víte, minulý měsíc proběhl nábor nových redaktorů a já jsem rád, že studenti, kteří se chtěli stát redaktory Prostoru přišli. Dvanáct nových členů redakce vdechnou časopisu nové náměty, nový styl v psaní a hlavně doufám, že přinesou mnoho nových a čerstvých nápadů. Kdyby do časopisu psali pořád ti stejní, věřím že by články a celý časopis byl za chvíli nudný a přestali byste ho číst.

Redakce má v současné době osmnáct redaktorů a z toho šest zde zůstalo i po roce působení. Jaké to bude za měsíc to záleží na všech redaktorech. Věřím, že časopis se bude každý měsíc zlepšovat a zlepšovat a každý nový ročník bude vždy lepší než předchozí a vy budete mít co chválit nebo naopak pomlouvat.

Jsem rád, že do vytváření časopisu se zapojuje čím dál více studentů celého třineckého gymnázia a nejen jich. Všichni máte možnost zdokonalovat časopis, jak už svými články, tak nápady a názory, které vhazujete do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou, nebo sdělujete redaktorům. Dáváme Prostor všemu a všem. Pamatujte není to jenom školní časopis (nezabývá se pouze naší školou). Časopis také nečtou jenom lidé ze školy, ale dostávají ho i osoby mimo ní a v některých jiných městech jako je Praha. Všude se zatím líbí. Redakce nedostala žádné připomínky nebo záporné názory od studentů. Takže to vypadá že i zde se časopis líbí a my jsme rádi.

Je zde i další novinka. Tento rok se zvedl počet předplatitelů. To znamená, že se zvedl i náklad zhruba ze 150 ks na více než 200 ks.

Za celou redakci doufám, že se vám bude časopis i nadále líbit a počet předplatitelů bude stále a stále stoupat, protože časopis je tu pro vás.

Na tomto místě bych se rád omluvil i některým profesorkám, které byly seznámeny se zvláštní anketou o které jsem nic nevěděl. Omlouvám se za celou redakci. Některé otázky porušovaly etickou hranici profesionálního jednání novináře.

Kamil Mrázek (KM)

Časopis Prostor je také v digitální podobě

Časopis PROSTOR má i svou digitální podobu ve formátu PDF (otevře např. software Acrobat Reader), která je přesnou kopií papírové podoby PROSTORU. Časopis ve formátu PDF se může snadněji přenášet na disketách nebo posílat e-mailem, než jeho papírová podoba. Pokud by měl někdo zájem o digitální (počítačovou) podobu časopisu, sdělte to osobně některému z členů redakce nebo pošlete e-mail na adresu prostor@gymtri.cz. Pokud jste předplatitelem bude vám časopis ve formátu PDF zaslán na váš e-mail zdarma.

KM

Pravidla využití Internetu jsou stanovena

Mínulý jsem vás informoval o tom, že v celé přístavbě a prvním patře je instalována síť Internet.

Pokud ji chcete využívat musíte si do kanceláře zajít pro kartu GYMTRI.CZ, která vás opravňuje k přístupu na Internet ve stanovené hodiny téměř denně. Na celý měsíc stojí karta 50 Kč, na pololetí 200 Kč a na celý školní rok 400 Kč. Ze zakoupenou kartou získáte vlastní e-mailovou schránku, prostor na prezentace WWW stránek a samozřejmě přístup na INTERNET. Veškeré další informace o pravidlech používání Internetu si můžete přečíst na nástěnce v počítačové učebně 1.

Kamil Mrázek

Bezplatná inzerce

Prodám in-line brusle značky Tempish, kaučukové kolečka, ložiska ZB 608. Zachovalé. Cena 300,- Kč. Informujte se v 2.B u Bujoka.

Sháníte nějakou věc, chcete něco prodat nebo vyměnit?

Je tu pro vás bezplatná inzerce.

Pomocí časopisu můžete poslat někomu vzkaz, pozdrav, přání k svátku nebo narozeninám...

Vzkazy a inzeráty vhazujte do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou.

Zajímavá témata na příště:

Budoucí novinky na třineckém gymnáziu? Co zde bude ještě nového? Podepsané stravenky, průkaz s fotkou a co dál?

Jak je to s učebnami na naší škole (názory profesorů, studentů)

Soutěž o ceny

Kdo není předplatitelem časopisu, může být. Objednávky přijímá neustále Kamil Mrázek z 5.B

Šéfredaktor:

Kamil Mrázek
(kms.expert@usa.net)

Redaktoři:

Kateřina Kajzarová
Petr Ščigel
Jana Štěpánková
Lenka Brudná
Natálie Bialoňová
Martin Valkus
Lucie Palkovská
Eva Klusová
Římanová Kamila
Tomáš Ježek
Táňa Křenková
Petra Drongová
Pavla Heczková
Petra Lancová
Abrahamová Petra
Kullová Katka
Roman Korzec
Kolářová Marie

Grafická úprava:

Kamil Mrázek

vyšel: 5. října 1999
náklad: 210 výtisků
vychází každý měsíc

uzávěrka dalšího čísla:

26. října 1999

třetí číslo vyjde:

2. listopadu 1999

V příštím čísle:

- soutěž o ceny
- rozhovor se známou osobou ze sportu
- názory, povídky, básně...

Své názory, připomínky, myšlenky, články a jiné vhazujte do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou.

Dáváme prostor všemu a všem.

Všechny otištěné články nemusí vyjadřovat názory redakce.

Rozhovor s Mgr. Ilonou Zogatovou

Tento měsíc, už jako každý, přinášíme otázky a s nimi i odpovědi profesorů této školy. V tomto čísle Prostoru nám na otázky odpovídala Mgr. Ilona Zogatová, která mimo profesorky zastává také funkci výchovného poradce.

Proč jste se rozhodla pro funkci výchovného poradce?

Byla mi před sedmi lety nabídnuta, uvažovala jsem o ní a výsledek je zřejmý.

Jaké vzdělání nebo co je k tomu potřeba?

Mnoholetá pedagogická praxe a znovu po několikaleté odmlce specializační kvalifikační studium výchovného poradenství.

Kolik studentů vás navštíví během týdne?

To je různé: někdy jeden dva, jindy padesát a více - to v době, kdy studenti rozhodují o své budoucnosti.

Chodí za vámi někteří studenti pravidelně?

Ne.

Jaké mají studenti nejčastější problémy?

Ty nejčastější se naštěstí týkají profesionální orientace.

Proč si myslíte, že chodí studenti se svými problémy za vámi a ne za svými rodiči?

Je-li tomu tak, pak by mohla být důvodem poněkud větší objektivita.

Myslíte si, že by dítě mělo jít se svým problémem za rodiči nebo za svým výchovným poradcem?

Nejdříve určitě za rodiči, ti jsou vám přece nejbližší.

Setkala jste se už s problémem, se kterým jste si nevěděla rady?

Teď to bude znít hodně nadneseně - nesetkala. a kdyby, vím, na koho se obrátit.

Navštívila jste někdy také výchovného poradce?

Ne.

Kdy za vámi mohou studenti přijít?

V úředních hodinách ve středu 12:30 - 14:00 a kdykoli, pokud zrovna neučím.

Co byste sdělila studentům, kteří mají problémy a bojí se přijít jak za vámi, tak za svými rodiči?

Ať se obrátí na psychologa v Pedagogicko-psychologické poradně v Trinci nebo v Místku; jsou to odborníci, kteří mají dar naslouchat, jsou trpěliví a vstřícní.

Děkujeme za odpovědi

Lucie Palkovská, Eva Klusová

Co s volným časem?

Škola je v plném proudu, přesto počasí a taktéž naše blízké i daleké okolí skýtá jednu z možností jak strávit volný čas a navíc udělat něco pro dobrou kondici.

Snad většina z nás pokládá Lysou horu (1323 m) za nejvyšší vrchol Beskyd, avšak není tomu tak.

Před nedávným jsem navštívila nejmenší polský Babíhorský národní park, a tudíž se nenechala ujít výstup na tamní vrch, často opomíjenou Babí horu, která je dosažitelná pouze pěšky. Nevyrostla zde žádná lanovka ani lyžařský vlek.

Nejlepším východiskem pro výšlap je sedlo Krowiarky, vysoké 986 m, kudy vede kvalitní silniční komunikace. Pokud se tedy rozhodnete zdolat tuto horu z Polské strany, nebudete litovat, poněvadž se vám nabízí krásná podívaná v podobě strmých žlebů brázděných lavinami, suťoviska, skalnaté srázy a dokonce dvanáct horských jezírek. Tamní turistické značky vás po dvou a půl hodinách dovedou až na zmiňovanou Babí horu, polsky nazývanou Diablak. Tento název nám jistě naznačí charakteristiku výletu, jelikož výstup prověří fyzickou kondici zdatných turistů i těch svátečních. Když stojíte na samém vrcholu, zajímá vás jak nazpět. Jednou z variant je sešlap přes Piarzyty žleb, jež je považován za velmi náročný, ba nejnáročnější v rozlehlých Beskydech. Cesta není dlouhá, ovšem musíte dbát na správné uchycení se řetězů. Už velkou řadu návštěvníků zachraňovala Horská služba. Celá výprava pak končí u dřevěné chaty Markove sczawiny, odkud se traverzovanou trasou dostanete zpět do údolí.

Jestliže zavítáte do tohoto kraje v jakémkoliv ročním období, čeká vás nezapomenutelný zážitek.

Kateřina Kajzarová

POEZIE

Ty

Jsi jako sen, který končí s novým dnem a já jenom mlčky kráčím tím snem.

Ty jsi má hvězda z vesmírných dálek, má věčná naděje z prohraných válek.

Každé tvé slovo, když s úsměvem se spojí, je něco, co pro mě za všechno stojí.

Chci nesmírnou dálkou jít pro tebe jen, držet tě za ruku, to je můj sen.

Nenapravitelný snílek

Růže

Růže, tak nádherná, rudá a uplakaná.

Růže už zvadlá, smutná a zklamaná.

To láska přivedla růži ke květu.

Díky lásce ta růže uvadla.

To láska řekla o růži celému světu.

A právě díky lásce vůně růže upadla.

Proč láska zničila,

co tvořila tak pracně?

To láska růži krásu půjčila a nechala ji vonět sladce.

Růžové lístky poklesly k zemi

do kaluže špinavé.

Kdosi řekl: „Je zvadlá, už nelíbí se mi.“

A to byl konec růže životem zklamané.

Nikita

A přece je jedno období, ve kterém je muž nesporným pánem v domě: od narození asi do třetího roku.

(Pegas)

Jaká je střední škola v USA očima české studentky?

Američané jsou pověstní mezi jiným také tím, že velice rádi štědoškolákům dokonce umožňují studium na státních středních školách zdarma. Američané jsou také v mnohem „první“ a to nejen ve spotřebě hamburgerů, ale například i v počtu rodin, které jsou ochotny do svého domu přijmout cizího člověka, dát mu jíst a starat se o něj jako o vlastního. A tak se každoročně nájede český student rozhodne všechno tady zabalit a vydat se do USA. Jak to pak všechno může vypadat, na to jsme se zeptali někoho, kdo to zkusil. Jmenuje se Magda Zientková, byla studentkou sedmiletého Gymnázia v Českém Těšíně a septimu strávila ve státě Kansas v USA. Nyní vám výsledky přináším v následujících řádcích.

„Do Spojených států jsem se rozhodla odjet, i když na rozdíl od spousty lidí mě nikdy nijak zvláště nepřitahovaly. Moc jsem chtěla umět anglicky, a protože na gymnáziu výuka angličtiny nevypadala valně, byla to jedna z možností, která se pro mě stala aktuální.

Poté co jsem se rozhodla strávit jeden školní rok v USA, jsem si musela vybrat agenturu, která by mi zprostředkovala cestu, studium, pobyt v rodině, zdravotní pojištění a další spoustu náležitostí potřebných k odjezdu. Rozhodla jsem se pro agenturu American Intercultural Student Exchange (AISE). Někdy v červenci jsem od této agentury dostala umístěnku v rodině pana Becktolda ve městě Wichita a 22. srpna 1998 jsem seděla v letadle a měla z toho všeho smíšené pocity.“

Abyste si nemyšleli, že toho studijního programu se může každý zúčastnit, tak uvedu alespoň základní kritéria, kterými jsou dobrý zdravotní stav, absolvování alespoň tří

ročníků angličtiny, slušný prospěch a dostatek financí.

„Po příjezdu do USA jsem se utvrdila v tom, že americká kultura a životní styl jsou mi cizí. Postupem času jsem si našla ve Státech pár dobrých přátel a přestala jsem se díky nim dívat na věci černobíle. Pomohli mi najít cestu k věcem, o kterých dnes můžu říct, že se mi na Americe líbí, a možná mi občas i chybí. S „Amerikou“ jsem se ale po deseti měsících nedokázala ztotožnit. Myslím, že to u mě opravdu není otázkou času.“

Jak jsem se dozvěděla, tak mnohým Čechům v USA vadí jídlo, které je moc tučné a obsahuje málo zeleniny. Američané většinou obědvají hambur-

učí se zde budoucí zahradníci a právníci.

Magnet školy jsou velikostí srovnatelné s našimi gymnázii (asi 500 studentů) a jsou zaměřeny na právo, umění a vědu. Na těchto školách probíhá výuka ve čtyřech dvouhodinových blocích denně s tím, že od pondělí do pátku je stejný rozvrh hodin.

Ten se mění až v pololetí. Domů jsem se dostala většinou kolem čtyř hodin odpoledne a zbytek večera byla doma“.

Když srovnáme střední školu v USA s tou v ČR, tak zjistíme, že se liší v mnoha ohledech. Uvedu jen dva příklady:

Studenti mají hrozně moc úkolů. Látku se naučí doma a potom mají pouze diskuse ve škole, je to vlastně naopak než u nás.

Všeobecně je to lehčí. I přístup profesorů je jiný, jsou vstřícnější.

Co se týče amerických studentů, tak jsou stejní jako čeští, jenom se neumí bavit a jsou méně informovaní (např. o kultuře atd.)

Většina přímo ze školy jezdí do práce,

což je v Americe běžná praxe. Od šestnácti let pracují téměř všichni, aby si tak vydělali na benzín, popř. splátky na auto apod.

Bez auta se dnes nikam (skoro) nedostanete. Z města, kde byla Magda ubytována do nejbližšího kina bylo asi 30 minut autem. I ve městě jsou od sebe jednotlivá nákupní a kulturně-zábavná centra vzdálená v jiných měřítcích než tomu je v Evropě. Tyto „hlavní třídy“ jsou propojeny sítí dálnic a městská hromadná doprava prostě nefunguje.

Alespoň víkendy byly o něco barvitější, i když u nás má osmnáctiletý člověk daleko více možností, jak strávit sobotní večer než jich má stejně starý Američan. Ten nesmí do dovršení 21 let do žádného klubu, kde se podává alkohol, takže nakonec může leda tak do kina nebo na

bowling.

Ale i přesto Magda považuje Ameriku za dobrou zkušenost. „Člověk získá šanci vidět věci z trochu jiné perspektivy a toho, co má doma si pak více váží (aspoň chvíli).“

Natalie Bialoňová

Mládí by bylo mnohem pěknější, kdyby se objevilo v pozdějším věku.
(Russell)

Moudrý člověk opravuje podle cizích chyb své vlastní.
(Syrus)

Ničeho se nebojím, protože nic nemám.
(Luther)

Přílišná hojnost slov cizích jazyků dodává takové barvy, jako pleti divokých Malajců tetování.
(Kosina)

Někomu je uznený jazyk vepřový milejší, než jeho jazyk mateřský.
(Wuhš)

Nevěřte slovům, ani svým, ani cizím, věřte jen svým a cizím skutkům.
(Tolstoj)

Studenti po maturitě. Vlevo jsou profesori a ředitel školy.

Po smrti?

„Joan, Liz, pojed'te. Otec už čeká. Co to tam ještě děláte?“
 „Nic mamí. Už jdeme.“
 Matka pustila Joan a Liz před sebe a jako poslední vešla do ložnice, kde na posteli ležel její umírající manžel.
 „Jak se cítíš Jimmy?“
 „Susan? Jsi to ty?“
 „Ano miláčku. Jak ti je?“
 „Až na to, že umírám, mi je fajn. Jsou tady všichni?“
 „Ano zlato. Je tady Joan, Liz i Joe se svou ženou Mary. Přišli všichni.“
 „To jsem rád. Asi bych měl něco říct, když jsem vás sem pozval. Víte, uvědomuji si, že jsem nebyl zrovna ideální manžel, ani otec. Možná to teď budete popírat, ale já vím své.“
 „Ale Jimmy. Tak nesmíš mluvit.“
 „Ticho Mary. Nech mě mluvit. Mám už jen málo času.“
 „A tak alespoň teď, na úplném závěru svého života se vám chci omluvit za všechny své chyby. Za ty zameškané oslavy a za svou dlouhou nepřítomnost, když jsem jezdil na služební cesty. Nyní vám prozradím své největší tajemství. Nepotřeboval jsem ho odhalovat předčasně, protože se nám dařilo dobře a stejně by to bylo k ničemu. Týká se mého dědictví po mém otci. Těsně před jeho smrtí jsme se pohádali, ale protože jsem byl jediný, kdo mohl jeho bohatství zdědit, všechno prodal a uložil na konto ve Švýcarsku. Tyto peníze tak mohou zdědit až mí potomci po mé smrti.“
 „Jimmy, ty už blouzníš. Nemáš horečku?“
 „Ne Susan. Je mi dobře. Jestli mi nevěříš, můžeš si to ověřit. Otcova poslední vůle je v dvojitém dně pravé zásuvky mého starého stolu. Ale teď už se s vámi rozloučím. Ve vzduchu už cítím svoji smrt. Přišla si pro mě a už se nemůže dočkat až si mě vezme.“
 Po těchto slovech zavřel Jim oči a naposledy vydechl. Susan se rozplakala a ostatní se postavili za ní.
 ...
 Muž na nemocničním lůžku pomalu otvíral oči.
 „Doktore, už se probírá. Už otevírá oči. To snad ani není pravda. Probírá se.“
 „Opravdu? Uhněte prosím, musím se k němu dostat. Pane Horne. Slyšíte mě?“
 „Jeremy, to jsem já, Jill, tvá žena.“
 „Co se to děje? Kde to jsem? Vždyť jsem umřel.“
 „Neumřel jste pane Horne. Měl jste vážnou autonehodu a upadl jste do komatu. Strávil jste v něm celý rok, až jste se dnes probudil.“
 „Ne, to nemůže být pravda. Nikdy jsem žádnou nehodu neměl. A nejmenuji se Jeremy Horn, ale Jim Sparks a moje žena se jmenuje Susan a před chvílí klečela u mé postele. Co se to děje? Vždyť já jsem přece umřel.“
 „Neumřel jste pane Horne.“
 „Umřel. Pamatuji si celý svůj život. Pamatuji si svou rodinu a pamatuji si i svou smrt. Umřel jsem. Já jsem přece umřel!“
 „Uklidněte se pane Horne. Uklidněte se. Sestro, dejte mu sedativa.“
 Sestra píchla panu Hornovi sedativa a on hned zase usnul. Jeho spánek však byl neklidný.
 „Co se mu to stalo doktore?“
 „Nevím paní Hornová. Jediné vysvětlení snad je, že v komatu prožil nějaký jiný život a až jeho smrt v onom světě mu dovolila se z komatu probudit. Nyní si však místo svého pravého života pamatuje svůj sen z komatu a také svou smrt v něm.“

TREK

Velká láska si někdy dovoluje i taková přání, která se přičí zdravému rozumu.
 (Seneca)

Člověk má za to, že musí být starý, aby byl chytrý. V podstatě má ale člověk s přibývajícimi lety co dělat, aby se udržel tak chytrý, jako byl.

(Goethe)

Vědomosti profesorů

Je nový školní rok a opět jsou zde Vědomosti profesorů. Náhodně vybraných vyučujících jsme se zeptali na základní vědomostní otázky. Úkolem je vyzkoušet, jak jsou vyučující odvážní a nebojí se na otázky odpovědět. Nikdo neví všechno a jak říká klasik: „nikdo není dokonalý“. Děkujeme všem dotázaným profesorům za jejich odpovědi. (Pozn.: Připravujeme novou rubriku: Vědomosti studentů.)

Otázky:

1. Co je to siesta?
2. Co je to serenáda?
3. Ve kterém státě je město Mannheim?
4. Co je to drachma?
5. Ve kterém státě je lochnesská příšera?
6. Co je to eliptický?
7. Co je to izometrie?

Správné odpovědi:

1. chvíle odpočinku
2. večerní píseň - zamilovaná
3. německo
4. řecká měna
5. **stát - Velká Británie**
6. mající tvar elipsy
7. shodnost nebo shodné zobrazení

Odpovědi profesorů:

Mgr. Miroslav Filipec

1. odpočinek
2. hudební skladba
3. německo
4. platidlo Řecka
5. Skotsko
6. oválný od elipsy
7. zobrazení

Mgr. Marcela Kantorová

1. pohoda
2. hudební dílo
3. německo
4. měna Řecka
5. Skotsko
6. oválný
7. shodnost

Mgr. Karla Demelová

1. odpočinek
2. hudební skladba
3. německo
4. řecká měna
5. Anglie
6. matematický výraz
7. něco ve fyzice?

Mgr. Anna Jursová

1. odpočinek
2. hudební dílo
3. německo
4. měna v Řecku
5. Skotsko
6. oběh něčeho
7. měření

Mgr. Dagmar Mannheimová

1. pohoda
2. noční hudba
3. Německo
4. měnová jednotka v Řecku
5. nevím
6. oválný
7. stejné zobrazení

Petra Lancová, Petra Drongová

O princezně, která nerada čekala

Byla jedna princezna, moc krásná a moc líbezná.
Ta čekala na prince, až přijede z blázince.
Koupila si hodinky a počítala vteřinky.
Pět vteřin ubylo, prince ještě nebylo.
Poprosila svou služku, ať nabije pušku.
Služka pušku nabila, princezna se zabila.
Když zem najednou otřeše se, princ na koze veze se.
Uváže ji k javoru a pospíchá hned nahoru.
Vstoupí do prvních dveří, tam kaluž krve leží.
Vstoupí do druhých dveří, tam vybitá puška leží.
Vstoupí do třetích dveří, tam princezna mrtvá leží.
Pak uchopil dýku svou a vrazil si ji do prsou.
Jak to služka viděla, sedla, prdla, omdlela.
Teď tam leží mrtvolky a ožírají je moly.

Petra Drongová

Život je pohádka

Šípková Růženka trochu jinak

Žili byli dva ani chudí ani bohatí manželé. Vedlo se jim dobře, ale neměli žádné děti. Když už nevěděli co s tím, šli se poradit k Babě Jaze. Baba Jaga měla vystudovanou vysokou lékařskou školu, a tak usoudila, že budou muset přistoupit k umělému oplodnění. Vše se povedlo a žena za devět měsíců porodila zdravou holčičku, kterou pojmenovali Růžová Terka. Rodiče však Babě za zákrok nezaplatili, a proto Jaga Terku zaklela. Řekla, že až jí bude 20 let píchnu jí do ruky jed a zemře. To se ale dozvěděla Jazina tchýně. Neměla s ní vyřízené účty a to ji vedlo k tomu, aby se jí pomstila. Vyřkla nad Terkou svou věštbu, která zněla: „Budeš krásná a chytrá, jedinou tvou chybou bude, že nebudeš mít zuby. To co ti píchnu nebude jed, ale silné sedativum. Po 60 letech se probudíš a staneš se počítačovou expertkou.“ Jak Terka rostla byla stále krásnější. Byla tak chytrá, že už v osmnácti letech přednášela na vysoké škole. Rodiče na kletbu zapomněli, ale

kletba nezapomněla. Terka měla jít v den svých dvaceti narozenin na očkování. V nemocnici byla v ten den bohužel nová sestřička. Říkali jí kotletka a protože byla tak tlustá že si neviděla ani na ruce spleťla si očkovací tekutinu se sedativem. A protože měla i špatnou paměť, tak jak to bývá spleťla si i dávku. Píchla jí dvacet litrů sedativa a Terka okamžitě usnula. Byla převezena do nemocničního pokoje, kde snila o princi na bílém koni, krvavém boji s drakem a bohaté svatbě. Za těch šedesát let se nemocnice přestavěla v hotel a rodiče zemřeli. Když se Terka probudila spatřila pokojského. Byla to její životní láska. Poté co Terka vystudovala počítačovou školu, nastoupila do zaměstnání a vdala se za pokojského. Po roce musela jít však do důchodu a protože už byla po přechodu nemohla mít děti. Pokojský se s ní rozvedl. Terka přesto zemřela šťastná. Srdce přestalo tepat a život skončil.

Petra Lancová

Ve škole vypukla žloutenka

Jistě všichni víte, že se na naší škole objevila žloutenka. Do školy ji přinesl jistý žák z 5.B. A projevila se tím, že mu začaly žloutnout oči. Spolužáci si nejprve mysleli, že je jejich kamarád upír, což jak se později projevilo, není pravda.

Při očkování studentů 5.B jeden student dostal panický strach z jehly a utel ze třídy. Dosud ještě nebyl nalezen.

Kdybyste ho někdo viděli nahlaste to prosím na sekretariátu školy.

Ředitel školy varuje: „nepřibližujte se ke studentům třídy 5.B, jsou v přísné karanténě, i když jsem říkal, že to není nutné.“

Eva Klusová

Blbost nezná
hranic a hranice
nezná blbost, ale
studenti ji znají
(Mrázek)

Mimozemšťané to nemají u nás lehké

Na jedné vzdálené planetě žije mimozemšťan jménem Kithat. Tem slyšel jednoho krásného dne o planetě Zemi, a od té doby toužil se na ni podívat. Ta touha byla tak veliká, že se za nějakou dobu na Zemi vypravil. Jenže si chudák vybral špatný stát. Přestal totiž v České republice a to rovnou v hlavím městě Praze. První den se mu celkem zamlouval. Prošel se po Karlově mostě, navštívil Národní divadlo a další historické památky. Večer se ubytoval v luxusním hotelu Intercontinental. Když se večer díval na televizní noviny na Nově, uviděl v nich zasedání našeho myslícího parlamentu i rozhodl se, že se s jeho představiteli musí setkat. Brzy ráno se tedy vypravil k budově parlamentu. Jakmile začal vysvětlovat ochrance, že se musí s pány poslanci setkat, protože je z dalekého vesmíru, šoupli ho rovnou do Bohnic. Z Bohnic se mu podařilo utéct, byl by se tam asi zbláznil. Jenže byl už večer a Kithatovi nezbývalo nic jiného než spát pod mostem. Nedopatřením se dostal na E55, skinheadi ho chtěli vzít do party a připleťl se i k několika přestřelkám. Nakonec se mu však podařilo nalézt svou kosmickou loď a odletět zpátky na svou planetu. Jednou se ho přátelé zeptali, jaké to na Zemi bylo. Kithat zemřel a nic neodpověděl. Není divu, že se k nám už nevrátil.

Pavla Heczková

POEZIE

Válka s viry

Ráno jsem se probudila
a půl sedmá právě bila.
Z okna vidím sluníčko,
co řve: "Vzbuď se holčičko."

Snažím se ho akceptovat,
k autobusu vysprintovat.
Zdál se mi tak krásný sen,
teď mě čeká perný den.

Infekce tu všude řádí,
třídni nám to říci pádí.
Žloutenka tu všude je,
není žádné naděje."

K doktorovi ráno jdeme
a globulin fasujeme.
Bolesti se bojíme,
už od rána nejíme.

S hladem, strachem v
ordinaci
berou nám krev, je to k pláči.
Potom svléknout kalhoty ...
nebojme se nahoty.

Už do školy pospícháme
a v klidu se nasnídáme.
Na záchod jít nesmíme,
ve třídě se tísníme.

Cítit nás je chloraminem,
v kbelíku se totiž myjem.
Záchod o dva patra výš,
v hodině tam jenom smíš.

Bufet teď je pro nás tabu,
karanténa nemá vadu.
Na taneční, do kina,
nesmí celá rodina.

Chybné slovo „karanténa“,
máme na to jiná jména.
Ze třídy se neheme,
tíše tady žloutneme.

Možná přijdou lepší časy,
hrůzou se nám ježí vlasy.
Příště možná cholera,
dá nám řádně do těla.

Karla a Josefina

Pozoruhodná Extraliga

Nová Extraligová sezóna, která začala 10. 9., se už pomalu stává součástí života hokejového fand, který si začíná zvykat na všechny ty změny okolo českého hokeje. Pomalu se loučíme s hvězdami působícími v NHL, které i za cenu ústupků podepisují nové smlouvy, či odcházejí do nižší soutěže. Z Ameriky přicházejí zprávy o osudech loňských extraligových hvězd, které to zkoušejí v nejprestižnější soutěži světa. Nejobtížněji se však budu věnovat Hokejové Český Telecom extralize.

Ze všeho nejdříve se zmíním o třineckém klubu. Ten odstartoval třemi vítěznými zápasy. Když dokázal zvítězit i v Praze, kde porazil silnou Spartu. Pak ale přišlo trápení a tři utkání bez vítězství. Ve dvou z těchto zápasů navíc přišli Oceláři o body až v samotném závěru. Na vsetínské lapači inkasovali naši hráči branku na 2:3 v poslední minutě a v Karlových Varech se skóre naposledy změnilo v náš neprospěch až tři sekundy před závěrečnou sirénou (Janků vyrovnal na 3:3). V posledním zářijovém utkání pak třinečtí doslova „utrpěli“ výhra 3:2 nad slabým Kladnem. Doufám, že příští měsíc bude, především co se hry týče lepší. Protože v září to šlo s naším týmem od devíti k pěti. Fanouška pak ani tolik nepotěší umístění na špičce tabulky, když na stadionu vidí jak se třinečtí na ledě trápí i z druhého konce tabulky.

Největším překvapením je zatím Plzeň, od které se sice čekalo, že se bude pohybovat na horních příčkách tabulky. Ale asi jen málokdo očekával, že by mohla po sedmi kolech vévodit extraligové tabulce s takovým náskokem. Je vidět, že snaha zachovat téměř nezměněnou sestavu oproti předchozím sezónám se vyplatila. Pro mě osobně je překvapením i loňský finalista ze Zlína. Odešla mu spousta opor, především brankář Kameš, ale přesto bez nějakého velkého nákupu hráčů si Zlín drží svou druhou

příčku. Naopak zklamáním je určitě Sparta, která po mnoha nákupech určitě myslí na vyšší příčku než je její desáté místo. Tady se určitě projevil hromadný odchod hráčů do NHL těsně před začátkem soutěže.

Prvních šest extraligových kol má za sebou i nováček z Havířova, kterému se vstup do naší nejvyšší soutěže vůbec, ale vůbec nepovedl a na svém kontě nemá ani bod. Ale jsme teprve na začátku a vše se ještě může změnit.

Další kapitolou prvního měsíce Extraligy jsou návraty hráčů, kteří si do Čech odskočili jen kvůli nepodepsaným smlouvám za mořem. Jejich působení na českých kluzištích bylo určitě obrovským přínosem nejen po hokej, ale i pro pokladnice klubů, na jejichž hřišti se představili. Asi každý hokejový fanďa si nenechá ujít možnost podívat se na originální hru Roberta Reichela, či se podívat asi poprvé v historii české ligové soutěže na Kanadana Morrisona, který se navíc představil v útoky spolu s Bonkem a Eliášem. Do této skupiny hráčů patřili i Roman Hamrlík a Václav Varaďa. S blížícím se startem NHL se však tito hráči z naší soutěže postupně vytrácejí. Podepisují nové smlouvy za oceánem, třebaže za cenu velkých ústupků (Bonk snížil své požadavky z 1,3 milionů na 800 tisíc dolarů za rok). Eliáš s Morrisonem se naopak stěhují na pár utkání do prvoligové Třebíče, kde první jmenovaný s hokejem začínal.

Naopak špatné zprávy přicházejí o hráčích, kteří to v Americe zkoušejí prvním rokem. Mezi ně patří také extraligový Libor Procházka, který se neprosadil v St. Louis a byl poslán na farmu, kde bude hrát jednu z nižších soutěží IHL. Podobný osud potkal i bývalého brankáře pražské Sparty Milana Hniličku, který „nepřežil“ boj o post aspoň třetího brankáře v týmu New Yorku Rangers. Hnilička si pro změnu zahraje další ze soutěží v USA a to AHL.

PŠ

Rozhovor s Martinem Havlátem

Martin Havlát se narodil ve znamení Berana 19. dubna 1980 v Brně. S hokejem začínal ve svém rodném městě ve svých pěti letech. K hokeji ho přivedl taťka. Za Kometu Brno hrál do roku 1998, pak přestoupil do Třince.

- ✍ Kdo byl tvůj vzor v dětství a kdo je jím teď?
Asi Wayne Gretzky.
- ✍ Co je zatím tvým největším hokejovým úspěchem?
Je to třetí místo, které jsme vybojovali s Třincem v Extralize a draft.
- ✍ Jaké jsou tvé cíle v této sezóně?
Chtěl bych se hlavně udržet v „áčku“.
- ✍ Kdo je tvým nejlepším kamarádem v třineckém kádru?

Patrik Moskal a David Appel

- ✍ Kolik máš volného času a jak ho trávíš?
Volného času moc nemám, ale nějaká ta chvilka se najde vždy a tu trávím odpočinkem a poslechem hudby.
- ✍ Jaký jsi byl žák na základní škole?

Výborný.

- ✍ Který předmět jsi neměl rád?
Byla to hlavně matematika, český jazyk a chemie.
- ✍ Máš nějaké nejoblíbenější jídlo?

Knedlo-vepřo-zelo.

- ✍ Jaké holky se ti líbí a jaká je podle tebe ideální žena?

No, líbí se mi černovlásky s modrýma očima, samozřejmě štíhlé postavy, měla by mít smysl pro humor a hlavně věrná. (pozn. autor: Má přítelkyni černovlásku s modrýma očima)

- ✍ Kdy se chceš ženit a kde bys chtěl bydlet?
Co nejpozději - asi ve 27. Kde bych chtěl bydlet? Tak to ještě nevím.

- ✍ Hokej se nemůže hrát věčně, víš už co budeš dělat, když s hokejem skončíš?

Doufám, že hokej budu hrát tak dlouho, že si vydělám na živobytí.

- ✍ Díky za rozhovor

IW

říjnový hokej

- 8. 10. Litvínov - Třinec
- 10. 10. Třinec - Plzeň
- 15. 10. Třinec - Pardubice
- 17. 10. České Budějovice- Třinec
- 19. 10. Litvínov - Třinec
- 22. 10. Třinec - Sparta Praha
- 24. 10. Havířov - Třinec
- 29. 10. Třinec - Vsetín
- 31. 10. Znojmo - Třinec

říjnový hokej

Výsledky sportovních soutěží

Středoškolský pohár okresní kolo

hoši - 1. místo

(Marek, Rada, Szlaur, Ostruszka, Sklenář, Branný, Třeslín, Till, Wawerka)

dívky - 3. místo

(Mrózková, Žáková, I. Stencláková, Z. Stencláková, Przycková, V. Vrátná, E. Kozielková, J. Konderlová, Piňosová, Sikorová, Mitrengová)

První místo patřilo přesvědčivě hochům, kteří tímto postupují

do regionálního kola. Dívky skončily o 1 hod za děvčaty z frýdeckého gymnázia a se značným odstupem od vítězné Obchodní akademie.

Maratonská štafeta: druhé místo z osmi štafet

Zvítězila 4. ZŠ o délku jednoho běžeckého úseku. Po osmi ročnících vede 4.ZŠ nad třineckým gymnáziem 5:3.

Beskydský azimut - rozpaky nad naší účastí:

- má cenu se zúčastnit jen formálně a závod odchodit?
- je možné připustit, že se student gymnázia nedokáže orientovat podle mapy?

Očekávané soutěže v říjnu:

- 7. 10. Přespolní běh, kat. IV. i V.
- 13. 10. Regionální kolo Středoškolského poháru
- 13. 10. (?) Okresní kolo ve velké kopané
- 20. 10. Šplh, kat. IV.
- 20. 10. Plavání, kat V.
- 21. 10. Házená, kat. V.

PS: Komu vadí výsledky na sportovní nástěnce???

Mgr. Pavel Sikora